

مجلس با موضوع «تصویب یار د نهایی انتقال» شروع شد اما خبر رسید قزاق‌ها به‌بهانه جست‌وجوی سلاح، خیابان‌های اطراف مجلس را بستند. همه‌مه مجلس را فرا گرفت. در نهایت نمایندگان مجلس را ترک کردندو این آخرین جلسه‌مجلس پیش از «به‌توپ‌بستن مجلس» بود. بحث انتقال پایتخت در سال ۱۲۸۷ هیچ‌گاه به رأی گیری نهایی نرسیدو مجلس در میانه‌فرایند تصمیم‌گیری منحل شد.

▼ انتقال پایتخت در دوران پهلوی

در دوره رضاشاه و محمدرضاشاه پهلوی هم چند بار موضوع انتقال پایتخت در مجلس شورای ملی مطرح شد، اما هیچ‌کدام به تصویب نهایی یا اجرای عملی نرسید.
اوایل دهه ۱۳۱۰ در دوره رضاشاه انتقال پایتخت به اصفهان به دلیل نگرانی از آسیب‌پذیری تهران در برابر حملات خارجی، مشکلات بهداشتی و جمعیتی و البته موقعیت مرکزی و جغرافیایی اصفهان از سوی برخی از نمایندگان مجلس و برخی از مقامات دولتی مطرح شد اما رضاشاه از آن استقبال نکرد و این موضوع به سرعت از سوی نمایندگان کنار گذاشته شد.
سال ۱۳۴۱ محمدرضاپهلوی، شاه ایران بود و پس از زلزلهٔ بونین‌رها که موضوع آسیب‌پذیری تهران در برابر زلزله مطرح‌شد و برخی نمایندگان بار دیگر مسئله انتقال پایتخت را پیش کشیدند؛ هر چند خارج از دستور رسمی مجلس، اما در مذاکرات علنی اشاره‌هایی وجود دارد. پس از آن مجلس شورای ملی در چند نوبت از جمله سال‌های ۱۳۴۳، ۱۳۴۷ و ۱۳۵۲ به موضوع انتخاب پایتخت در قالب پیشنهاد یا سوال پرداخت. یکی از پیشنهادات ساخت یک «پایتخت اداری جدید» در منطقه‌ای میان تهران، قم یا اطراف ساوه بود.
علی که نمایندگان در دوره پهلوی دوم برای مطرح کردن این موضوع در مجلس عنوان می کردند: «۱) تهران در دشت باز و بدون مانع طبیعی قرار دارد و در برابر حمله هوایی یا زمینی آسیب‌پذیر است. ۲) پایتخت باید در منطقه‌ای مرکزی و سخت‌گذر باشد تا در بحران‌ها امن‌تر بماند. ۳) شد جمعیت تهران بی‌رویه است و امکانات شهری پاسخگو نیست. ۴) پایتخت‌بودن باعث تمرکز نامتوازن ثروت و جمعیت شده است. ۵) حضور همه دستگاه‌ها در تهران باعث ترافیک اداری، هزینه‌های بالا و ناکارآمدی شده است.» نمایندگان مخالف این طرح‌ها نیز دلایل خود را اینگونه‌بیان می کردند: «۱) انتقال پایتخت، «هزینه‌های هنگفت» دارد. چنین هزینه‌ای در شرایط توسعه کشور، به جای آموزش، بهداشت و راه‌ها منطقی نیست. ۲) انتقال پایتخت فرایندی طولانی است و سال‌ها اختلال در کار دولت و مجلس ایجاد می کند. بسیاری از دستگاه‌ها به تهران وابسته‌اند و جابه‌جایی‌شان موجب گدئی نظام اداری می‌شود. ۳) زیرساخت‌های اداری، دانشگاهی، بیمارستانی، نظامی و ارتباطی تهران با هزینه زیاد ساخته‌شده و انتقال پایتخت به‌هرد دادن و تضعیف سرمایه‌گذاری پیشین منجر می‌شود.» چند نفر از نمایندگان هم معتقد بودند: «۱) راه‌حل، اصلاح تهران است نه فرار از مشکلات آن. ۲) تعیین پایتخت موضوعی سیاسی نیست. ۴) مطالعات کارشناسی کافی در دسترس نیست.» به همین دلیل این بار هم انتقال پایتخت از تهران از مرحله گفت‌وگو پیش تر نرفت و هیچ‌کدام به قانون رسمی یا اقدام اجرایی تبدیل نشد، تا‌سنگ‌موفقان و مطرح کنندگان انتقال پایتخت از تهران بار دیگر به سنگ بخورد.

▼ ناکامی مسئولان در دهه ۶۰ و ۷۰

پس از انقلاب نیز موضوع انتقال پایتخت چندبار مطرح شده است. نخستین‌بار به‌صورت جدی در دهه ۱۳۶۰ (۱۳۶۴–۱۳۶۵) و دوره نخست‌وزیری میر حسین موسوی انتقال پایتخت مطرح و مطالعات و بررسی‌های کارشناسی آن انجام شد. بحث‌ها در آن دوره بیشتر مطالعات دولتی و پیشنهادهای کارشناسی بود، نه مصوبه پارلمانی. براساس منابع پژوهشی در مطالعات و بررسی‌های دولتی مکان‌هایی (مانند اطراف تفرش، بررسی شده‌اند، اما به‌شکل مصوبه قطعی مجلس به نتیجه نرسیده‌است، اما این انتقال به دلیل مسائل مالی، اولویت بودن بازسازی در کشور، نبود توافق سیاسی و اینکه تهران به دلیل تمرکز وزارتخانه‌ها، مراکز فرماندهی و زیرساخت‌های حیاتی، آسیب‌پذیر تلقی می‌شد، به‌سرانجام نرسید.

انتقال پایتخت در دهه ۱۳۷۰ که مطرح شد دولت و مجلس گزینه‌هایی مانند سمنان و قزوین را بررسی کردند، اما به خاطر هزینه بالا و مشکلات زیرساختی، این ایده به نتیجه عملی نرسید. پیروز حاجی، شهردار سابق تهران تهران نیز در مصاحبه‌ای به این موضوع اشاره کرده و گفته است که در دولت هاشمی‌رفسنجانی در دهه ۷۰ جلسه‌ای درباره انتقال پایتخت برگزار شده، اما این‌بار هم انتقال پایتخت از تهران اتفاق نیفتاد و آنطور که حاجی می‌گوید: «غلامحسین کرباسچی، شهردار وقت تهران نقش مهمی در لغو تصمیم نهایی داشت.» البته موضوع انتقال پایتخت در سال‌های ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۹ بارها در مجلس مطرح شد، اما نه به‌صورت طرح یا لایحه رسمی منتهی به رأی گیری؛ بلکه به‌صورت تذکر، سؤال، نطق میان‌دستور، و درخواست بررسی کارشناسی. نمایندگان تهران و استان‌های مرکزی در نطق‌های پیش از دستور و تذکرات کتبی نسبت به تمرکز جمعیت تهران هشدار دادند و «انتقال پایتخت یا ایجاد پایتخت اداری» را به‌عنوان راه‌حل ممکن ذکر کردند. باز هم هزینه‌های بسیار سنگین جابه‌جایی پایتخت، نبود اجماع سیاسی و نبود مطالعات کافی برای تقدیم لایحه باعث شد که مجلس به صورت رسمی به این مهم ورود پیدا نکند.

▼ سخنرانی‌های بی‌سرانجام احمدی نژاد

انتقال پایتخت ایران بار دیگر در دهه ۸۰ در دولت محمود احمدی‌نژاد مطرح شد. سال ۱۳۸۴ ایده اولیه مطرح و بررسی‌های مقدماتی آغاز شد. سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ وزارت کشور و سازمان برنامه و بودجه مطالعات اولیه زمین، زیرساخت و گزینه‌های مکانی را انجام دادند. هدف مطرح کردن دوباره این موضوع این بود که

برخی از فعالیت‌های اداری و سیاسی به سایر مناطق کشور منتقل شود و از تمرکز امکانات در تهران کاسته شود. علاوه بر آن موضوعاتی از قبیل افزایش جمعیت تهران، ترافیک شدید، آلودگی هوا، کمبود آب و فشارها روی زیرساخت‌ها، قرار گرفتن روی گسل و خطر جدی زلزله نیز مطرح شد. پیشنهاد و بررسی‌های دولت بر شمال استان سمنان (مثل منطقه شاهرود و سبزوار و اطراف آن)، اطراف قم و کاشان، شمال شرق ایران (خراسان یا مشهد) متمرکز بود. سال‌های ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ بحث‌های رسانه‌ای و سخنرانی‌های احمدی‌نژاد درباره ضرورت انتقال پایتخت ادامه داشت. در همان زمان دولت احمدی‌نژاد طرح و ایده انتقال پایتخت را برای بررسی و تصویب بودجه به مجلس ارائه کرد و مجلس آن را بررسی کرد و با وجود محدودیت بودجه و نگرانی از اجرای کامل طرح، اجازه عملیاتی شدن آن را نداد و تنها مطالعات و برخی اقدامات مقدماتی انجام شد، ولی انتقال کامل پایتخت اتفاق نیفتاد.

▼ مصو به مجلس؛ امکان سنجی شود

دهه ۹۰ اما موضوع انتقال پایتخت کاملاً جدی مطرح شد. به همین دلیل این موضوع مراحل مختلفی را در مجلس گذراند. تا سال ۱۳۹۲ موضوعاتی مانند تمرکز زیاد جمعیت، ثروت، قدرت و امکانات در تهران، ترافیک، آلودگی هوا، زیرساخت‌های فرسوده و مخاطرات طبیعی (مثل زلزله) و تمرکززدایی (سازماندهی مجدد نقش تهران) به عنوان اهداف مهمی مطرح شد تا بار مدیریتی و امنیتی تهران کاهش یابد. مرکز پژوهش‌های مجلس نیز گزارشی تهیه کرد و در آن به بررسی علمی طرح انتقال پایتخت پرداخت و مشکلات تهران (زیرساخت ناکافی، آلودگی، جمعیت بالا) را جدی توصیف کرد. البته در این گزارش بر ضرورت مطالعات عمیق برای جانمایی پایتخت جدید و بررسی هزینه‌های آن نیز تاکید کرده بود. در نهایت در ماه ۱۳۹۲ مجلس برای نخستین بار کلیات «طرح ساماندهی و انتقال پایتخت سیاسی و اداری» را تصویب کرد. در ۲۱۴ نماینده حاضر، ۱۱۰ نفر رای موافق، ۶۷ نفر رای مخالف دادند و ۳۷ نماینده هم برای ندادن یا رای‌شان متعنع بود اما دولت با این طرح مخالف بود.

مجید انصاری، معاون پارلمانی رئیس‌جمهور وقت در تشریح مخالفت دولت تاکید کرد: «غیرممکن است که با بودجه‌های سنواتی و حتی در افق چشم‌انداز ۲۰ ساله هزینه انتقال پایتخت تأمین شود. ضمن آنکه انتقال پایتخت «بدون نظر رهبری ممکن نیست.»

برخی نمایندگان معتقد بودند: هدف اولیه «ساماندهی تهران» است، نه لزوماً انتقال پایتخت به سرعت؛ یعنی انتقال در صورت لزوم و پس از بررسی دقیق در دستور کار است. **کمال علی‌پور خنکداری، نماینده قلمشهر و سوادکوه شمالی** در مخالفت با آن گفت: «طرح انتقال پایتخت کاری غیرعقلانی و غیرمنطقی است و بار مالی فراوانی دارد پس با اصل ۲۵ قانون اساسی مغایر است. **جواد جهانگیرزاده، نماینده ارومیه** نیز در مخالفت با این طرح گفت: «این طرح اجرایی نخواهد شد، چون به اعتبارات کلان نیاز دارد که در حال حاضر چنین اعتباری وجود ندارد.»

سیدحسین نقوی حسینی، نماینده ورامین و قرچک اما در موافقت با این طرح گفت: «تهران مرکز تمرکز شدید سیاسی و اداری است و انتقال پایتخت می‌تواند به تمرکززدایی کمک کند. همه امکانات رفاهی و اقتصادی در پایتخت متمرکز شده‌اند و این تمرکز باید کاهش یابد.» **علیرضا خسروی، سمنان و سرخه** در جایگاه موافق، طرح انتقال پایتخت را «سرمایه‌گذاری بلندمدت» خواند و اشاره کرد: «فروش ساختمان‌های دولتی در تهران می‌تواند بخشی از هزینه‌ها را تأمین کند.»

اردیبهشت ۱۳۹۴، قانون امکان‌سنجی انتقال مرکز سیاسی و اداری کشور و ساماندهی و تمرکززدایی از تهران از سوی علی لاریجانی، رئیس مجلس به حسن روحانی، رئیس‌جمهور وقت ابلاغ شد. مجلس با تصویب یک قانون، دولت را موظف کرد «امکان سنجی پایتخت مرکز سیاسی و اداری کشور» را انجام دهد و تمرکززدایی از تهران را پیگیری کند. این قانون مقرر کرد بود: «شورای ساماندهی مرکز سیاسی و اداری کشور و ساماندهی و تمرکززدایی از تهران» با استفاده از ظرفیت‌ها و اعتبارات پژوهشی و تحقیقاتی وزارت راه و شهرسازی (دبیر خانه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران) و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تشکیل می‌شود. «مرکز تحقیقات راه، شهرسازی و مسکن، مطالعات در مورد انتقال پایتخت را انجام داد. در این مطالعات، به نظر می‌رسد که بخش زیادی از اعضای شورای عالی مخالف انتقال کامل پایتخت بودند و به عملیاتی بودن آن با تردید نگاه کردند. گزارش‌ها حاکی از آن بود که هزینه و مشکلات عملیاتی باعث شده برخی مقام‌ها با انتقال کامل پایتخت موافقت نکنند. دولت روحانی اما با استدلال‌هایی همچون هزینه هنگفت اجرای طرح و محدود بودن بودجه دولت، مشکل جابه‌جایی کارکنان دولت و خانواده‌هایشان، ناکافی بودن زیرساخت‌ها در شهر جدید، اختلال مدیریت کشور به‌ویژه در حوزه امنیت، دیپلماسی و خدمات عمومی در کوتاه‌مدت و بدون نظر مقام معظم رهبری به صراحت اعلام کرد که این طرح قابل اجرا نیست. در حقیقت این طرح مجلس به مرحله «مطالعه و امکان‌سنجی» محدود شد و تصمیمی برای اجرای کامل گرفته نشد.

▼ سر نوشت مبهم انتقال پایتخت در مجلس

با آنکه دولت بارها موضوع انتقال پایتخت را مطرح کرده است، اما مجلس دوازدهم تاکنون در این باره جلسه‌ای برگزار نکرده است. اما اکثر نمایندگان در اظهار نظر خود بر یک موضوع اتفاق نظر دارند: «مهم‌ترین بحث این است که پایتخت کجا باشد و چه ویژگی‌هایی داشته باشد. باید ویژگی‌های یک پایتخت مناسب بررسی شود تا دسترسی به این شهر برای تمامی استان‌ها امکان‌پذیر باشد.» **محمدصالح جوکار، رئیس کمیسیون امور داخلی کشور و شوراهای مجلس** معتقد است: «ممکن است پایتخت در شهری دیگر یا حتی خارج از مناطق شهری برپا شود. طرح‌هایی مانند ایجاد پایتخت

در کنار دریا با توجه به اقتصاد دریاچهر هم مطرح است، اما ملاحظات خارجی، تهدیدات اقتصادی و دیگر شاخص‌های بسیار مهم برای تعیین مکان آن، برای انتقال پایتخت روبه‌رو هستیم. انتخاب منطقه مکران گزینه مساعدی نیست زیرا دسترسی‌ها محدود و هزینه‌ها بالا خواهد بود. حدود ۲۰ سال است که این بحث مطرح است اما هنوز به جایی نرسیده و معمولاً رسانه‌ای شده و سپس به فراموشی سپرده می‌شود این چراغ خاموش می‌شود با این وضعیت ما نمی‌توانیم تصمیم جدی برای انتقال پایتخت بگیریم. اگر منافع ملی به طور کامل در نظر گرفته شود، این طرح می‌تواند اثر بخشی لازم را داشته باشد. نباید دنبال منافع بخشی باشیم؛ اما ذینفعان مختلف در این موضوع دخیل هستند و بدون رعایت عدالت دسترسی، موفقیتی حاصل نخواهد شد.»

سیدعلی یزدی خواه، رئیس مجمع نمایندگان استان تهران نیز با تاکید بر اهمیت جداسازی مراکز تجاری و سیاسی گفت: «این جداسازی می‌تواند به کاهش مشکلاتی مانند ترافیک، آلودگی هوا و قیمت‌های بالای مسکن در تهران کمک کند. […] با انتقال پایتخت از تهران به مکان دیگری موافق هستم و پیشنهاد می‌دهم که این مکان می‌تواند سمنان، گلپایگان، محلات یا کاشان باشد. هر جایی که از جهت موضوعات زیست محیطی زیرساخت‌ها، منابع آبی و دسترسی به انرژی قابلیت لازم را داشته باشد به این مسائل توجه لازم یابد شود.»

اسماعیل کوثری، نماینده تهران با اشاره به اهمیت شفاف‌سازی در باره هدف انتقال پایتخت تاکید کرد: «لزوم

مشخص کردن مرجع تصمیم‌گیری و منابع مالی واجب است و دولت‌ها به دلیل مشغله‌های خود تمایلی به پذیرش

این مسئولیت ندارند. تهران به‌عنوان پایتخت شناخته نشود، زندگی در آن راحت خواهد بود.»

علیرضا سلیمی، عضو هیئت‌رئیس‌ه مجلس نیز معتقد است: «تصمیم‌گیری‌ها باید بر اساس این مطالعات کارشناسی و تخصصی باشد؛ نه بر اساس احساسات و سخنان احساسی.»

زینب قیصری، نماینده تهران نیز با اشاره به پیچیدگی‌های تغییر پایتخت و اینکه باید مشکلات شهر تهران را حل کرد، گفت: «به‌نظرم با توجه به هزینه‌ها و سرمایه‌گذاری‌های کلان مرتبط با این امر، جابه‌جایی پایتخت فعلاً از اولویت‌های کشور نیست. در حوزه‌های مهمی از جمله استحصال نفت و گاز و رفع ناترازی این بخش نیازمند سرمایه‌گذاری‌های کلانی هستیم که اگر در کشور امکانی باشد این حوزه‌ها و سایر حوزه‌های کلیدی کشور در اولویت است.»

کامران یولادی، رئیس کمیته تقسیمات کشوری اما اعلام کرد: «اعضای کمیسیون جلساتی با موضوع تمرکززدایی و ساماندهی پایتخت با رئیس‌جمهور و معاون اول ریاست جمهوری داشتیم که به اشتباه در رسانه‌ها انتقال پایتخت منعکس شده است، این موضوع صحیح نیست و تنها ساماندهی پایتخت مدنظر است. بر اساس نظر رئیس‌جمهور، موضوع ساماندهی پایتخت به گونه‌ای است که باید بر خی از دستگاه‌ها، ادارات و نهادهای به‌ویژه بخش‌های سیاسی از تهران جدا یا دستگاه‌های اقتصادی به سواحل مکران برده شوند.»

با وجود چنین تجربه طول و درازی که البته همواره انتقال پایتخت با دلایل تقریباً مشابه کنار گذاشته شده اما باز هم مسعود پزشکیان آن را مطرح می‌کند. حل معضلات تهران بیش و پیش از طر موضوع انتقال پایتخت نیازمند تبیین وضعیت و راهکارهای مختلف دارد. چنانچه در فضای کارشناسی نظر مثبت چندانی به چشم نمی‌خورد و اینطور به نظر می‌رسد که مخالفان و موافقان اتقدری با هم برابری می‌کنند که احتمالاً این موضوع در مجلس دوازدهم هم به نتیجه نرسد و همچنان سرنوشت این مهم در ابهام باقی بماند.

سیاستمداران



حکمرانی کشور به تغییر رویکرد نیاز دارد

داوود سلیمانی، نماینده ادوار مجلس و عضو انجمن اسلامی مدرسین دانشگاه‌ها در گفت‌وگو با ایسنا درباره انسجام ملی و نقش آن در ساختن ایران قوی گفت: «اولین قدم برای قوی‌تر شدن کشور، تغییر رویکرد در حکمرانی است. تا زمانی که تگرش ما نسبت به مسائل داخلی، سیاسی، بین‌المللی و دیپلماسی تغییر نکند، همین روند ادامه خواهد داشت و متأسفانه هر روز با تنگناهای بیشتری در عرصه‌های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی مواجه می‌شویم؛ بنابراین، اساسی‌ترین گامی که حاکمیت باید در این مسیر بردارد، تغییر رویکردها است.» وی ادامه در بیان سهم افراد مسئول و تربیون داران گفت: «ما باید از تمرکز صرف بر افراد عبور کنیم. اگر مدعی دموکراسی یا جمهوری به عنوان رکن حاکمیت هستیم، باید به تقویت نهادهای مدنی بپردازیم.» سلیمانی افزود: «نهادهای مدنی مانند احزاب سیاسی به‌عنوان چشم‌های ناظر جامعه می‌توانند نمایندگی مردم و صدای آن‌ها را گسترش دهند و تأثیر بیشتری نسبت به یک فرد منفرد داشته باشند. مهم‌ترین رسالت احزاب، توزیع قدرت است؛ یعنی گردش قدرت در دست نخبگانی که مردم به آن‌ها اعتماد دارند.»

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران- اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک لواسانات هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

م الف: ۱۵۲۷۷

آگهی موضوع ماده ۳۴ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۵/۵۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰ مورخ ۱۳/۷/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقردر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک لواسانات تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم لیلیا پیرهادی نژاد به شماره شناسنامه ۳۲۰۰ کد ملی ۳۹۱۹۹۶۳۰۵ صادره تهران فرزند اصغر در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی به مساحت ۱/۸۳۳۲۱ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۴۷۶ مورخ ۱۱/۱۱/۱۳۷۱ واقع در قریه لوسان بزرگ بخش ۱۱ تهران حوزه ثبت ملک لواسانات انتقال مع الواسطه مالک از مالک رسمی آقای قدیراله شیخ علیا لوسانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۱۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۹/۴

نصراله رادپور- رئیس ثبت اسناد و املاک لواسانات

اداره کل ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک همدان - ناحیه دو

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳۴ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر آرا شماره ۱۱۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰ مورخ ۱۳/۷/۱۴۰۴ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقردر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک همدان - ناحیه دو تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم زهره امیدی فرزند حمدالله به شماره شناسنامه ۴۹۹۰ صادره از همدان - دو دانگ مشاع از شش دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۷۹۵۰ مترمربع ۲- آقای ناصر نادری مستجیر فرزند عین‌الله به شماره شناسنامه ۹۶۷۲ صادره از همدان - چهار دانگ مشاع از شش دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۷۹۵۰ مترمربع به پلاک ۱۸/۱ اصلی واقع در بخش چهار همدان اراضی ریه کنجینه خریداری از مالک رسمی مع الواسطه آقای مراد کاشی نهنجی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۹/۴

محمدصادق بهرامی/ رئیس ثبت اسناد و املاک

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان

شناسه آگهی: ۲۰۵۵۳۴۳

آگهی ابلاغ مفاد آرا صادره از هیات قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد شرق اصفهان

در اجرای ماده یک قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی و برحسب ماده ۳ قانون مذکور از ذیل که از طرف این هیات مبنی بر تأیید انتقال عادی و با سهم مفروزی متقاضی صادر گردیده در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود تا شخص یا اشخاصی که به آرا مذکور اعتراض دارند از تاریخ اولین انتشار ظرف مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم نموده و در مهلت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض فرصت دارند نسبت به تقدیم دادخواست به دادگاه صالحه و ارائه گواهی مبنی بر طرح دعوی اقدام نمایند و اقدامات ثبت متوکل به ارائه حکم قطعی دادگاه خواهد بود و در صورت انقضا مهلت و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد و صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ خاتم رهاشاه پیری زارگاه فرزند درویشعلی به شماره شناسنامه ۳۰ صادره از شهرضا به پلاک ۱۹۹۵۷۴۴۳۲ در شش دانگ یکپاک ساختمان احداثی بر روی قسمتی از قطعه زمین پلاک ۱۱۵۶ واقع در بخش ۵ ثبت اصفهان به مساحت ۱۶۹/۱۸ مترمربع خریداری مع الواسطه به صورت عادی از مالک رسمی علی باقری فرزند ماننده علی.

مهدی صادقی وصفی/ رئیس منطقه ثبت اسناد و املاک شرق اصفهان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف و وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

۴۸ فرعی از ۲۲۷۹ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم (مباحعه نامه عادی و مع الواسطه از سکنینه پزاوند در دفتر ۱۵۲ صفحه ۱۳۶۷) (شناسه آگهی ۰۵۵۶۵۵)
۵- رای شماره ۱۲۵۸/۰۵۰۵۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰ مربوط به پرونده کلاسه رای شماره ۰۲۲۱/۰۵۰۵۰۴۰۴۴۳۱۴۰۴۰ آقای / خانم احمد محمدی به شناسنامه شماره ۱۹۹ کدملی ۰۳۸۳۳۳۳۳۳۴ صادره قم فرزند عباس درود دانگ از شش دانگ قطعه زمین که در آن بنا احداث شده است به مساحت ۱۵۲ مترمربع پلاک شماره ۴۸ فرعی از ۲۲۷۹ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم (مباحعه نامه عادی و مع الواسطه از سکنینه پزاوند در دفتر ۱۵۲ صفحه ۱۳۶۷) (شناسه آگهی ۰۵۵۶۵۵)
۶- رای شماره ۰۵۵۸/۰۵۰۵۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰ مربوط به پرونده کلاسه رای شماره ۰۵۵/۱۴۰۴۱۴۴۳۰۵۰۵۰۴۰۴۰۴۰۴۰۴۰ آقای / خانم مسعود شکوهنده به شناسنامه شماره ۳۶۰ کدملی ۱۸۵۴۱۷۸۵۲ صادره اصفهان فرزند مهدی در شش دانگ قطعه زمین که در آن بنا احداث شده است به مساحت ۰۴۴/۵۰/۵۰ مترمربع پلاک شماره ۵۰۴ فرعی از ۱۸۷۲ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم (مباحعه به عادی از ذنبع اله عزت پور در دفتر ۲۵۷ صفحه ۲۱۲ سند قطعی شماره ۳۷۷۳۶ مورخ ۰۸/۰۴/۱۳۸۸ در دفتر خانه ۳۳ قم) (شناسه آگهی ۰۵۵۶۵۵)
مورد تأیید قرار گرفته و از آنجائیکه مقرر گردیده است پس از نشر آگهی و انقضاضا موعده مقرر سند مالکیت رسمی صادر گردد تا توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی تا چنانچه اشخاص ذینفع اعتراضی داشته باشند ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد منطقه دو قم تسلیم و رسیدن آن را خذ و ظرف مدت یکماه پس از تسلیم اعتراض به اداره ثبت به دادگاه مراجعه و دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم و گواهی آتربا به این اداره تحویل نمایند لازم به توضیح است که صدور سند براساس قانون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

(پیام قم - هم میهن)

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۰۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۹/۲۲

عباس پور حسنی- رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه دو قم